

unge mennesker, nye studerende osv., fordi der er behov for dem. Det må regeringen da være enig i.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg synes i allerhøjeste grad, at både undervisningsministeren og jeg selv i vores indledende besvarelse af forespørgslen gjorde det helt klart, at vi tager den her sag meget alvorligt.

Til gengæld kan jeg ikke se, at der er nogen som helst grund til at begynde at lave sammenkrivninger, da vi jo har et klart overblik over de opgaver, vi står over for. Så hvis hr. Bjarne Laustsen nu tog redegørelsen ved mødets start i dag fra undervisningsministeren og mig selv og derudover kiggede på Sundhedsstyrelsens lægeprognose og måske også kiggede lidt i det helt væsentlige, nemlig Speciallægekommissionens anbefalinger, så tror jeg, hr. Bjarne Laustsen ville få et ganske godt overblik, i stedet for at vi nu skal til at lave et eller andet oplæg, som hr. Bjarne Laustsen så vil sidde og vente på, indtil vi kommer frem til efteråret.

Vi skal simpelt hen i gang med de ting, vi allerede har sat i søen, og der er nogle ting, som hr. Bjarne Laustsen har fået svar på i dag, hvis ellers han har lyttet til det, der er blevet sagt både af os to ministre og af nogle af ordførerne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er udmærket, at ministeren er i dialog med specielt Sverige om det her, og det er også udmærket, at vi har fået en aftale. Det, jeg lidt var ude efter, var at sige: Er det ikke en mulighed, at vi hæver ambitionsniveauet noget? Jeg tænker specielt i forhold til Sverige og Norge. Når nu det er sådan, at læger begynder at bevæge sig meget mere over grænserne, ville det så ikke give god mening, at man samlede kræfterne, og at måske de tre lande til at starte med udviklede en fælles strategi for uddannelse af sundhedspersonale og udviklede en fælles strategi for at udveksle erfaringer med hensyn til, hvordan vi fastholder personale, og hvordan vi sikrer, at vi også fremover har personale i sundhedsvæsenet?

For noget af det, der karakteriserer de tre landes sundhedsvæsen, er, at der trods alt er en vis ensartethed, og det kunne godt være, at vi kunne gøre det langt bedre end bare at være i dialog, vi kunne måske gå ind i et egentligt stra-

tegisk samarbejde om den her meget store opgave.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg har nu indtryk af, at på dette som på så mange andre felter arbejder vi tæt sammen med vores nordiske kolleger både på ministerniveau og på de faglige områder. Så derfor går jeg ud fra, at det foregår et langt stykke hen ad vejen.

Selve dimensioneringen og den måde, man tilrettelægger uddannelserne på, og hvor mange der bliver udbudt, tror jeg nu nok vi må gå ud fra er noget der klares i de enkelte lande. Men som sagt: I de samtaler, jeg har haft med min nye svenske kollega, har jeg klart fået indtryk af, at den debat, der har været om det dansk-svenske problem, har medført, at man allerede næste år vil udbyde flere medicinpladser på de svenske universiteter.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Charlotte Fischer endnu en gang, går jeg ud fra. Det er ikke tvunget, men alligevel.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu tror jeg, det er meget svært for offentligheden og egentlig også for Folketinget at se, hvad det helt præcis er, det samarbejde går ud på, og det er måske også en del af problemet: at det faktisk ikke er særlig synligt, hvad det er for en slags samarbejde, de nordiske lande har, når det gælder sundhedsvæsenet.

Det er klart nok, at Folketinget ikke kan diktere Sverige eller Norge, hvor mange lægestuderende de skal optage på deres uddannelser, men jeg synes alligevel, det er for slapt at sige: Det her skal vi ikke blande os i. Jeg synes, det ville være meget bedre at gå sammen og sige: Vi har da en fælles interesse i Norden om at koordinere optaget, lad os begynde at lave nogle fælles prognoser for, hvad behovet egentlig er, lad os begynde at gå sammen om at sige, at det jo ikke er ligegyldigt, hvis det ene land lige pludselig drosler ned og de andre skruer op. Vi har faktisk en fælles interesse i, at der er en koordination, og at det samlede optag svarer til det samlede behov.

Jeg synes simpelt hen, vi er lidt for tilbageholdende på det her område.